

86.

U s t a w a

z dnia 24 stycznia 1922 r.

o zniesieniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 20 maja 1921 r. o tymczasowym poborze państwowego podatku dochodowego (Dz. U. R. P. № 47, poz. 287) i o wstrzymaniu potrącania podatku dochodowego przez służbodawców na zasadzie ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 82, poz. 550).

Art. 1. Uchyła się moc obowiązująca ustawy z dnia 20 maja 1921 r. o tymczasowym poborze państwowego podatku dochodowego (Dz. U. R. P. № 47, poz. 287).

Art. 2. Wstrzymuje się pobór i egzekucję tymczasowo wymierzonych, a jeszcze niewpłaconych kwot podatku dochodowego i podatku od dochodów z uposażzeń służbowych.

Art. 3. Wpłacone już kwoty tymczasowo wymierzonego podatku dochodowego będą zaliczone płatnikom na opłacenie ostatecznie wymierzonego podatku dochodowego za lata podatkowe 1920 i 1921 na zasadzie ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 82, poz. 550).

Art. 4. Jeżeli jednak, po obliczeniu kwoty nadzwyczajnej daniny państwowej na zasadzie ustawy z dnia 16 grudnia 1921 (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 1, poz. 1), okaże się, że suma zapłaconego już tymczasowo podatku dochodowego przewyższa $\frac{1}{4}$ kwoty daniny, jaka przypadnie na płatnika podatku dochodowego, to, na żądanie płatnika i po złożeniu pokwitowania kasy skarbowej na zapłacony tymczasowo podatek dochodowy, będzie zwrócona różnica pomiędzy kwotą włączonego podatku dochodowego, a $\frac{1}{4}$ kwoty daniny.

Zwrot nastąpić musi przynajmniej na 14 dni przed terminem płatności drugiej raty daniny.

Art. 5. O ile ostatecznie wymierzony podatek dochodowy nie dosięgnie kwoty tymczasowo ustalonej na podstawie ustawy z dnia 20 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 47, poz. 287) lub tej kwoty, jaka może pozostać po zwrocie, przewidzianym w art. 4, —będzie płatnikowi zwrócona nadwyżka z odsetkami w wysokości $\frac{1}{2}\%$ za każdy pełny miesiąc od dnia wpłaty aż do dnia doręczenia ostatecznego nakazu płatniczego.

W każdym razie zwrot nastąpić musi nie później niż w trzy miesiące po ostatnim terminie płatności podatku dochodowego za lata podatkowe 1920 i 1921.

Art. 6. W wypadkach, przewidzianych w art. 4 i 5 niniejszej ustawy, pobrane odsetki za zwłokę i koszty egzekucyjne zwrócone będą płatnikom w ciągu trzech miesięcy po ostatnim terminie płat-

ności podatku dochodowego za lata podatkowe 1920 i 1921.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 8. Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:
Trąpczyński

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Skarbu:
Michalski

87.

U s t a w a

z dnia 27 stycznia 1922 r.

w przedmiocie zmiany i uzupełnienia niektórych przepisów obowiązującego w b. Królestwie Polskiem kodeksu cywilnego z 1825 r. oraz ustawy postępowania cywilnego, dotyczących nieobecnych i zaginionych.

Art 1.

Kodeks cywilny polski z 1825 r. ulega zmianom następującym:

§ 1. Tytuł III księgi I kodeksu otrzymuje brzmienie następujące:

TYTUŁ III.**O NIEOBECNYCH.****D Z I A Ł I.**

O opiece nad majątkiem osób nieobecnych.

36. Dla zachowania praw i majątku, pozostawionego przez osobę nieobecną, sąd mocen jest, na żądanie prokuratora lub też stron interesowanych, wyznaczyć kuratora, jeśli nieobecny nie pozostawił pełnomocnika i bądź niewiadomy jest z pobytu swego, bądź też doznaje trwałej przeszkody co do powrotu lub dopilnowania swych praw.

37. Gdyby nawet osoba nieobecna pozostawiła pełnomocnika, sąd mocen jest wyznaczyć kuratora w przypadkach, wskazanych w poprzednim artykule, jeśli pełnomocnik dokonywa zarządu majątkiem z krzywdą dla interesów nieobecnego.

38. Prawa i obowiązki kuratora określi sąd, który go ustanawia.

39. Prokurator obowiązany jest czuwać nad dobrem nieobecnego.

40. Decyzja o wyznaczeniu kuratora majątku nieobecnego będzie uchylona z chwilą, kiedy nieobecny sam będzie mógł dopilnować swych interesów, lub też w razie jego śmierci, lub uznania go za zmarłego.